

Valtakunnallinen Evankeliumijuhla Raahessa

La 2.7.2011 klo 14:15

Jarkko Karvonen

Hyvä kuulija!

Onko sinun sydämesi koskaan pysähtynyt? Tai oletko ollut paikalla, kun jonkun toisen ihmisen sydän on lakannut lyömästä? Jos sinulla on tällainen kokemus, tiedät tarkkaan että ilman ulkopuolista apua sydän ei enää lähde käyntiin, vaan ihminen kuolee. Ja vaikka et olisikaan ollut tällaisessa tilanteessa, et varmaankaan kuvittele, että kuolemassa oleva ihminen voisi elvyttää itse itsensä eloon.

Efesolaiskirjeestä (2:1) saamme lukea mielenkiintoiset sanat: ”Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden.”. On väistämättä niin, että me kaikki olemme hengellisesti kuolleita. Se johtuu synnistä, jonka jokainen ihminen saa syntymässään perinnöksi. Me olemme lähteneet karkuun, pois kodin lämmöstä. Meidän ajallemme on tyypillistä selittää synti pois. Sanotaan että Jumalan sana on vanhentunut ja sitä voidaan tulkita monella tavalla. Perisynti ei meistä kuitenkaan selittelemällä mihinkään katoa. Synti on olemuksemme ytimessä. Jo lapsesta saakka osaamme kadehtia, ahnehtia ja ajaa omaa etuamme enemmän kuin toisten. Olemme sydänjuuria myöten syntisiä ihmisiä, eikä mikään oma puuhastelumme saa tätä asiaa muuksi muuttumaan. Ilman ulkopuolista apua ennustemme on täysin toivoton, me emme herää henkiin vaan syntiemme tähden joudumme kadotukseen.

Mutta ystävä, kuuntelithan tarkkaan tuon lukemani Raamatun tekstin alun: ”Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita”. Tässä on meidän toivomme! Ei missään muussa. Jumala tekee eläväksi. Ja kuinka Hän sen tekee? Sanallaan ja sakramenteillaan. Kasteessa Jumala herättää meidät uuteen elämään. Samoin Hän synnyttää meissä elämää ehtoollispöydässä ja sanansa kautta. Jumala tekee kaiken valmiiksi. Hän lahjoittaa uskon, joka pelastaa. Silloin tällöin meitä kehoitetaan antamaan elämämme Jeesukselle tai tekemään uskonratkaisu. Jumalan sanasta saamme kuitenkin lukea: Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon (Ef. 2:8). Asioiden oikea laita on siis se, että Jumala antaa uskon. Uskoa meidän ei tarvitse emmekä me voi puristaa omasta

itsestämme. Ei meidän sydämestämme löydy pelastavaa uskoa, vaikka kuinka etsisimme. Kaikki yritykset elvyttää itse itsemme epäonnistuvat vuorenvarmasti. Tarvitaan auttaja, joka voi ja haluaa tehdä kuolleen eläväksi. Sellainen auttaja on meidän Luojamme.

Nyt sinä ehkä sanot, että eivät nämä uskovaisten asiat oikein sinua kiinnosta. Olet ehkä poikennut näille juhlille aivan sattumalta ja ajattelet, että eivät nämä puheet sinua koske. Hyvä ystävä, Jumala on luonut juuri sinut taivasta varten. Sinä kuulut kodin lämpöön. Lauluntekijä Juha Tapio on sanonut hienosti: Kuulkaa vähäisimmät maan, teitä rikkain tahtoo pitää aarteinaan. Ajattele! Sinä olet Jumalalle äärettömän arvokas aarre eikä hän tahdo sinun hukkuvan. Hän on maksanut sinusta suurimman mahdollisen hinnan, kun hän antoi Jeesuksen sovittamaan sinun syntisi. Jumala teki sen mielellään sinun vuoksesi, sillä sinä olet hänelle korvaamaton aarre.

Voi myös olla että olet pettynyt uskoviin ihmisiin eikä seurakunta tunnu siksi kodilta. Voi olla, että sinua on etuiltu ehtoollisjonossa tai sinua ei ole halattu kirkon ovella niin kuin naapuriasi. Ehkä oma seurakuntasi on kuppikuntainen, etkä tunne itseäsi tervetulleeksi. Olet ajatellut, että tuohon porukkaan minä en halua kuulua. Sinulle ystävä minä haluan sanoa: Älä anna minkään tulla sinun ja evankeliumin väliin. Kyse on elämästä ja kuolemasta ja vielä ikuisesta elämästä ja ikuisesta kuolemasta. Sen tähden, älä anna lähimmäistesi vikojen tulla esteeksi pelastuksellesi. Jos putoavat veneestä keskelle myrskyävää merta ja joku heittää sinulle pelastusrenkaan, et kai sinä viskaa sitä pois ja sano: minä en tartu tuohon renkaaseen, sillä se on väärän värinen. Kun nyt Herramme haluaa lahjoittaa sinulle pelastuksen kadotuksesta, ethän sinä jätä tarttumatta pelastusrenkaaseen jonkun toisarvoisen asian vuoksi?

Ystävä, jos sinut on kastettu, sinä kuulut Jumalalle. Hän on tehnyt sinut eläväksi. Kasteessa sinut on puettu Kristukseen. Se tarkoittaa, että olet saanut puvun, jossa päästään sisälle taivaaseen, ikuisille evankeliumijuhlille, kodin lämpöön. Jos olet eksynyt kotiin vievältä tieltä, tule takaisin! Tule Jumalan virvoittavan sanan äärelle, tule ehtoolliselle. Herramme tahtoo hoitaa, parantaa ja kantaa sinut taivaan kotiin saakka. Ja jos sinua ei ole vielä kastettu, mene kiireesti kasteelle, jotta Jumala saa tehdä sinutkin eläväksi. Saat lukea omalle kohdallesi Raamatusta apostolin sanat: Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä,

Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. (2 kor 5: 20-21).

Vasta perillä taivaan kodissa kaikki on kohdallaan. Sitä ennen meidän on tyytyminen epätäydellisyyteen ja keskeneräisyyteen. Synti, se vanha aatami, ei meistä katoa ennen kuin taivaassa. Sitä ennen Jumalan lapset elävät seurakunnissa arkea, joka minulle perheenisänä on hyvin tuttua. Siihen kuuluu iloa, naurua ja lämpöä, mutta myös riitoja, itkua ja kapinaa. Elämä on usein rikkiäistä, mutta siihen ei pidä jäädä katsomaan. Uskon silmin saamme katsella jo vastarannalle, perille paratiisiin. Profeetta Habakukin kirjan sanoin:

Vielä ei viikunapuu ole kukassa,
viiniköynnöksissä ei ole rypäleitä,
vielä ei oliivipuu kannan hedelmää
eikä pelloilla kypsy vilja,
vielä ei aitauksessa ole lompaita
eikä karjaa tarhassa.
Mutta jo nyt minä riemuitsen Herrasta,
iloitsen Jumalastani, joka pelastaa.

Hyvä ystävä! Ethän sinä yritä elvyttää itseäsi? Ethän sinä heitä pelastusrengasta pois? Anna Jumalan tehdä sinut eläväksi, anna Hänen viedä sinut taivaan kodin lämpöön. Silloin sinäkin saat riemuita Herrasta ja iloita Jumalasta, joka pelastaa.